بررسی ارتباط چرت روزانه و کیفیت خواب شبانه درسالمندان

رضا حسین آبادی ا

۱. مربی، عضو هیات علمی، دانشکده پرستاری ومامایی، دانشگاه علوم پزشکی لرستان

افلاک /سال چهاره/شماره ۱۳و۱۳ /پاییزوزمستان ۱۳۸۷

چکیدہ

مقدمه و هدف: سالمندان اغلب از اختلال خواب رنج می برند. هدف این مطالعه بررسی ارتباط بین کیفیت خواب شبانه و الگوی چرت روزانه در سالمندان دچار مشکل بی خوابی و مقایسه کیفیت خواب سالمندان دارای چرت روزانه و بدون چرت روزانه بوده است.

مواد و روش ها: در این مطالعه توصیفی مقطعی که در سال ۱۳۸۶ انجام شد، تعداد ۷۸ نفر از سالمندان ساکن سرای سالمندان کهریزک دارای مشکل بی خوابی به روش نمونه گیری آسان وارد مطالعه شدند. از پرسشنامه شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ جهت غربال و انتخاب نمونههای با مشکل خواب استفاده شد. جهت آنالیز دادهها از آزمون ناپارامتری من ویتنیU و ضریب همبستگی اسپیرمن استفاده شد.

یافته ها: نتایج بررسی ارتباط بین الگوی چرت روزانه و کیفیت خواب شبانه نشان داد که ارتباط معنی داری بین نمرات اجزای شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ شامل: خواب نهفته، کفایت خواب، مدت زمان خواب، مصرف خواب آور، عملکرد روزانه و نمره کل شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ و الگوی چرت روزانه وجود ندارد. همچنین ارتباطی بین مدت چرتها و اجزاء و همین طور نمره کل شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ وجود نداشت. اما کیفیت خواب ذهنی(۲۰۲۳، ها ۲۵۵، سال ۲۵۵، مالات خواب (۲۰۸۰) و اختلالات خواب شاخص کیفیت از ترباط ضعیف و معکوسی با الگوی چرت روزانه داشت.

نتیجه گیری: نتایج این پژوهش نشان داد افرادی که چرت روزانه داشتند کیفیت خواب ذهنی نسبتاً بهتر و اختلالات خواب نسبتاً کمتری داشتند و چرت روزانه ممکن است در اختلال خواب شبانه سالمندان تاثیر نداشته باشد.

واژه های کلیدی: خواب، سالمندی، اختلالات خواب، چرت

مقدمه

خواب یکی از نیازهای اساسی انسان است و هر گونه اختلال در جریان طبیعی آن، علاوه بر مشکلات روانی، می تواند کارآیی فرد را نیز کاهش دهد. اگرچه اختلالات خواب در هر سنی رخ می دهد، اما افراد پیر غالباً جهت دستیابی به یک خواب راحت مشکلات بیشتری دارند (۱). بی خوابی ۵۰٪ سالمندان مقیم جامعه و ۲۰٪ درصد سالمندان مقیم خانه های پرستاری را متاثر میسازد(۲). این امکان وجود دارد که سالمندان ساکن جامعه در مقایسه با ساکنان سرای سالمندان نقایص و مشکلات پزشکی کمتری داشته اما ساکنان خانه های پرستاری نقایص عملکردی، شناختی و همین طور مشکلات

مطالعات آزمایشگاهی شواهد قطعی از الگوی خواب سالمندان مبنی بر کاهش خواب موج آهسته، قطعه قطعه شدن خواب شبانه و کیفیت خواب پایین نسبت به جوانترها را نشان داده است(۴). به موازات این تغییرات افزایش آشکار تعداد چرت های روزانه رخ می دهد. طوری که بعضی متون افزایش تعداد چرت روزانه را جزء الگوی خواب سالمندان ذکر کرده اند(۵). مطالعات شیوع چرت در جمعیت سالمند را ۶۱٪-۲۳٪ تخمین زده اند (۶). توافق عمومی بر این است که چرت بطور معمول تاثیرات منفی روی بهداشت خواب از قبیل خواب نهفته طولانی(۷)، افزایش بیداری های شبانه و کم خوابی شبانگاهی دارد(۸) و با توجه به اینکه سالمندان در خطر اختلال در کیفیت خواب و بیداری های مکرر طی شب هستند از هر عملی که خواب شبانه را تحت تاثیر قرار دهد، بایستی اجتناب نمایند. اما در رابطه با این موضوع که چرت روزانه واقعاً چه تاثیری بر خواب شبانه دارد و آیا چرت علامتی از نقصان سلامت در فرد است، خلاء دانش احساس می شود (۹).

مطالعات نشان می دهند که افراد ۷۵سال و مسنتر طی روز چرتهای بیشتر و طولانی تری دارند(۵). مطالعه ای روی ۲۱۲ سالمند ۹۳–۶۵ سال نشان داد که آنها به طور متوسط ۳۰ دقیقه چرت روزانه داشتند (۱۰). ایوان و راجرز ٔ با استفاده از تکنولوژی اکتیگراف مچی الگوهای خواب ۲۴ ساعته ۱۴ سالمند سالم را ثبت نموده و دریافتند که خواب روزانه در این افراد به طور متوسط ۵۹/۸ دقیقه است(۱۱). اگرچه بیشتر متون به ارتباط بین چرت و خواب شبانه اشاره نکرده اند، بعضی مطالعات ارتباط منفی(۱۲) و برخی دیگر ارتباط مثبت را گزارش نمودهاند (۱۳). مطالعه جامعه محوری که روی ۸۶۷ نمونه تصادفی بین سنین ۶۵ تا ۷۹ سال صورت گرفت نشان داد که چرت روزانه شایع بوده اما ارتباطي با پايين بودن كيفيت خواب ندارد(۱۴). مطالعه مروری دیگری نشان داد چرت روزانه در بی خوابی شبانه دخالت دارد (۵). بنابراین پرسنل پرستاری بایستی اجتناب از چرت روزانه را به سالمندان بی خواب توصیه نمایند(۱۵). متز و بونل ٔ دریافتند که چرت روزانه در ارتباط با مشکل خواب شبانه نبوده در حالیکه دیگران ارتباط مثبت بین چرت ها و خواب شبانه را گزارش نموده اند(۱۱). نتایج مقالات دیگر نشان می دهد که ارتباط بین چرت روزانه و کیفیت خواب شبانه در مرور متون بحث برانگیز بوده و شواهدی مبنی بر اینکه چرت روزانه کمتر از ۵۰ دقیقه مانع خواب شبانه در سالمندان می شود، وجود ندارد (۱۶). با این حال اطلاعات زیادی درباره چرت روزانه و ارتباط آن با کیفیت خواب شبانه در سالمندان بخصوص سالمندان ساکن سرای سالمندان وجود ندارد لذا هدف از این مطالعه تعیین ارتباط بین کیفیت خواب شبانه و عادت چرت روزانه می باشد.

- 1. Evans & Rogers
- 2. Actigraph
- 3. Metz ME& Bunnell DE

مواد و روش ها

تحقیق حاضر یک پژوهش توصیفی مقطعی(همبستگی) در سال ۱۳۸۶ است. از میان سالمندان ساکن سرای سالمندان کهریزک با توجه به معیارهای مورد نظر پژوهش ۷۸ نفر به روش نمونه گیری در دسترس انتخاب گردیدند. معیارهای ورود به مطالعه شامل: سالمندان از هر دو جنس، سن ۶۰ سال و بالاتر، كسب نمره ۵ يا بالاتر از پرسشنامه كيفيت خواب پیتزبرگ'، نداشتن افسردگی، دیابت وابسته به انسولین، سرطان، لوپوس، نارسایی قلبی شدید، بیماری ریوی شدید، نداشتن معلولیت ذهنی و جسمی و درد مزمن و مؤثر بر خواب شبانه، برخورداری از هوشیاری کامل، توانایی شنیداری و گفتاری قابل قبول برای پاسخگویی به سؤالات و توانایی صحبت به زبان فارسی بودند. جهت اعمال معیار های مورد نظر از تشخیصهای پزشکی موجود در پروندههای سالمندان و دستورات دارویی استفاده گردید. پس از اعمال برخی معیارهای مورد نظر پژوهشگر از ۳۵۰ نفر سالمند، (۲۰۴ نفر در بخش های مزمن اقامت داشتند و شرایط ورود به مطالعه را نداشتند) ۱۴۶ نفر وارد مطالعه شدند. در مرحله بعد پس از توضيح در مورد نحوه انجام تحقيق و كسب رضايت مبنى بر ورود به مطالعه توسط پرسشنامه شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ از نظر کیفیت خواب مورد غربالگری قرار گرفتند. با توجه به اینکه اکثر سالمندان بی سواد بودند پرسشنامه برای تمامی نمونههای تحقیق توسط پژوهشگر تکمیل گردید. ابتدا سؤال و جوابهای مربوط به آن با صدای بلند خوانده شد و در صورت نیاز توضیح اضافه در مورد سؤال داده شد، در کل ۱۴۶ پرسشنامه تکمیل گردید. که ۴۰ نفر با توجه به معیارهای ورود حذف و ۲۶ نفر (۲۲/۴٪) نمره خواب کمتر از ۵ داشتند. پس از تکمیل پرسشنامه ها نمونه از نظر داشتن یا نداشتن چرت روزانه بررسی و در دو گروه دارای چرت روزانه(۵۳ نفر) و بدون چرت روزانه(۲۵ نفر) قرار گرفتند.

ابزار گردآوری دادهها در این پژوهش شامل فرم مشخصات دموگرافیک و عوامل موثر بر خواب و پرسشنامه شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ بودند. شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ یک پرسشنامه خود ایفایی ۲ برای بررسی کیفیت خواب در طول یک ماه گذشته میباشد (۱۷). مطالعات زیادی در مورد خواب از این ابزار استفاده نمودهاند (۱۸). پرسشنامه کیفیت خواب پیتزبرگ شامل ۲ جزء برای توصیف کلی فرد از کیفیت خواب، تاخیر در به خواب رفتن، طول مدت خواب واقعی، کفایت خواب (بر اساس نسبت طول مدت خواب واقعی از کل زمان سپری شده در رختخواب)، اختلالات خواب (بصورت بیدار شدن شبانه فرد تعریف میشود)، میزان داروهای خوابآور مصرفی، عملکرد روزانه (بصورت مشکلات تجربه شده توسط فرد در طول روز ناشی از بیخوابی تعریف می شود) می باشد. برای تعیین اعتبار علمی ابزار گردآوری دادهها در این مطالعه از روش اعتبار محتوا برای متغیر های موثر بر خواب و برای روایی صوری نسخه ترجمه شده شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ از نظرات متخصصین استفاده شد. برای تعیین روایی محتوای شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ بدلیل در دسترس نبودن پلی سامنوگراف و نبود امکان مطابقت دادههای پرسشنامه با پلی-سامنوگرافی، به مطالعات قبلی استناد شده بدین صورت که در این مطالعات دادههای پرسشنامه با دادههای عینی پلی-سامنوگرافی در مورد همان افراد مقایسه گردیده و همخوانی قابل قبولی را بین نتایج این پرسشنامه و بررسیهای آزمایشگاهی توسط پلیسامنوگرافی گزارش شده است. این یرسشنامه ازحساسیت ۹۰٪ و ویژگی ۸۷٪ برخوردار است (۱۹). بوسی' و همکاران در مطالعه خود حساسیت و ویژگی پرسشنامه را به ترتیب ۸۹/۶ و ۸۶/۵ و اعتبار درونی را (α=٠/٨٣) و روایی آن را در آزمون مجدد r=٠/۸۵ گزارش نمود (۲۰). جهت تعیین پایایی پرسشنامه در این تحقیق پرسشنامه

^{1.} Pittsburgh Sleep Quality Index (PSQI)

^{2.} Self- administered

^{3.} Buysse DL

مذکور در دو مرحله به فاصله یک هفته برای ۱۰ سالمند پر شده و نتایج حاصله با هم مقایسه و با کسب ضریب همبستگی (۰/۸۸) پایائی ابزار مناسب شناخته شد. پس از استخراج داده-های تحقیق، ابتدا فراوانی اطلاعات دموگرافیک و دیگر متغیرهای مورد نظر پژوهشگر تعیین و برای مقایسه گروهها، از نظرمتغیرهای دموگرافیک آزمون کای دو و برای مقایسه دو گروه از نظر کیفیت خواب شبانه ازآزمون نان پارامتری من-ویتنی **u** و برای سنجش ارتباط بین چرت روزانه و کیفیت خواب شبانه از ضریب همبستگی اسپیرمن استفاده شد.

یافته ها

تعداد ۳۹ نفر از شرکت کنندگان در مطالعه مرد(۵۰٪) و ۳۹ نفر زن(٪۵۰) وحداقل و حداکثر سن نمونه های مورد پژوهش به ترتیب ۶۰ و ۹۰ سال و میانگین و انحراف معیار سن به ترتیب ۷۵/۲۸ و ۸/۳۴۷ سال بود. ۶۵/۸ درصد بی سواد، ۲۶/۶ درصد تحصيلات ابتدايي، ١/٣ درصد راهنمايي و تنها ٥/١ دييلم و بالاتر بودند. میانگین و انحراف معیار مدت اقامت در سرای سالمندان بر حسب ماه به ترتیب ۳۶/۰۱ و ۲۹/۴۴ و حداقل مدت اقامت ۶ ماه و حداکثر ۱۵۶ ماه بود. همچنین ۱۷/۹ درصد مطلقه، ۵۲ درصد بیوه، ۲۰/۵ درصد مجرد و ۹٪ متاهل بودند. ۹۴/۸ درصد حداقل یک دارو و حداکثر ۱۲ قلم دارو و٢/٢ درصد هیچگونه دارویی مصرف نمی کردند. همچنین ۹۷/۴٪ حداقل یک مشکل مزمن داشته و۲/۶ درصد هیچ مشکل مزمنی نداشته و میانه مشکلات مزمن در آنها ۲ بود. همچنین دو گروه سالمندان دارای مشکلات خواب با چرت روزانه و سالمندان دارای مشکل خواب و بدون چرت روزانه از نظر ميانگين سن، جنس، مدت اقامت، سواد، الگوى خواب، نقش نور اتاق در اختلال خواب شبانه، نقش صدا در اختلال خواب شبانه، میزان قرار گیری در معرض نور خورشید، وضعیت بستر، مصرف چای و سیگار، فعالیت روزانه، تعداد داروی

مصرفی، تعداد مشکلات مزمن و مصرف داروی خواب آور و سایر داروهای موثر بر خواب اختلاف معنی داری نداشتند (p>٠/٠۵). ۶۸/۴٪ (۵۴ نفر) نمونهها چرت بعد از صرف نهار را گزارش نمودند. تعداد چرت روزانه بین یک یا دو بار در روز با میانگین ۱/۱۴ و انحراف معیار ۳۵۸/۰۰ بار در روز بوده و مدت زمان چرت روزانه از ۲۰ دقیقه تا ۱۸۰ دقیقه با میانگین ۷۰/۹ دقیقه و انحراف معیار ۳۷/۸ دقیقه بود. میانگین مدت چرت روزانه در سالمندان مرد۶۹/۵۹ دقیقه و انحراف معیار۳۶/۴۲ دقیقه و در مورد سالمندان زن میانگین و انحراف معیار به ترتیب ۷۲/۲۲ و ۳۹/۹۳ دقیقه بوده و از این نظر دو جنس اختلاف معنی داری نداشتند (p>٠/٠۵). بررسی ارتباط بین الگوی چرت روزانه و كيفيت خواب شبانه نشان داد كه ارتباط معنى دارى بين خواب نهفته، كفايت خواب، مدت زمان خواب، اختلالات خواب، مصرف خواب آور، عملکرد روزانه و نمره کل شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ و الگوی چرت روزانه وجود نداشت (p>٠/٠۵). اما کیفیت خواب ذهنی(r=-٠/٢٥٥، p=٠/٠٢٣) و اختلالات خواب(r=۰-/۲۳۶، p=۰/۰۳۸) بطور معنی داری در ارتباط با چرت روزانه بود (جدول ۱).

همچنین برای کسانی که چرت روزانه نداشتند ارتباط معنی داری بین نمرات اجزای شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ و همین طور نمره کل شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ و مدت زمان چرت روزانه مشاهده نشد (۵-/۰۹). جدول۱: ارتباط بین چرت روزانه و کیفیت خواب

مدت چرت	فراوانی چرت ها	الگوی چرت ها	متغيرها
•/••9	•/•٩	*·/YQV	كيفيت خواب ذهنى
•/١٣	٠/١۴	-•/\•	خواب نهفته
-•/•۴	-•/•Y	-•/•Y	مدت زمان خواب
•/•۴	٠/١٢	•/•٣	كفايت خواب
-•/•Y	* ∙ /٣٩	*-•/۲۳۶	اختلالات خواب
-•/۵١	•/• ۵	-•/••۶	مصرف خواب آور
۰/۵۸۰	•/18	•/•۶	عملكرد روزانه
•/••۴	•/٢۶	-•/• ٩	نمرہ کل
			(p<•/•∆) *

جهت بررسی کیفیت خواب اجزاء هفتگانه پرسشنامه شاخص کیفیت خواب پیتز برگ و نمره کل کسب شده از این پرسشنامه مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفت . نتایج اختلاف معنی داری را از نظر خواب نهفته، کفایت خواب، مدت زمان خواب، مصرف خواب آور، عملکرد روزانه و نمره کل شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ بین دو گروه سالمندان با اختلال خواب و دارای چرت روزانه و سالمندان دارای اختلال خواب و بدون چرت روزانه نشان نداد(۵۰/۰۰<p) (جدول ۲). اما از نظر کیفیت خواب ذهنی و اختلالات خواب اختلاف معنی داری بین دو گروه وجود داشت (۵/۰۰).

جدول ۲: میانگین و انحراف معیار نمرات اجزای شاخص کیفیت خواب پیتزبرگ

گروه	سالمن	دان با چرت	سالمندان	بدون چرت		
	روزانه		رو	زانه	Z	مقدار احتمال
كيفيت	میانگین	انحراف معيار	ميانگين	انحراف	L	مقدر احتمال
خواب				معيار		
كيفيت خواب ذهني	1/19	•/አ۴٨	١/۶٢	۰/۸۶۸	-۳/۵۵	¢•/•۲۴
خواب نهفته	۲/۳۳	•/እ۴٢	۲/۵۰	۰/۸۳۴	-•/٩٣٢	۰/۳۵۱
مدت زمان خواب	۲/۱۷	·/XYA	۲/۳۳	۰/V۶۱	-•/۶٧۶	/499
كفايت خواب	۲/۳۳	•/٩٩١	۲/۳۰	•/٩٧۴	-•/٣•۶	•/٧۶•
اختلالات خواب	۱/۳۸	·/۵۲۵	1/88	•/۵YA	-7/•99	⊪۰ /۰۳۹
مصرف خواب آور	٠/٩۶	۱/۳۴۵	١/٠٠	1/44	-•/۵N	•/٩۵٩
عملكرد روزانه	•/Y•	•/YFX	۰/۵۴	•/٩•٩	•/۵A•	·/584
نمرہ کل	۱۱/۳۵	۲/۸۲۶	۱۱/۷۵	۳/۵۵۴	-•/XY٣	۰/۳۸۳

بحث

در این مطالعه الگوی چرت روزانه شامل شیوع، تعداد و مدت چرت روزانه بررسی شد که دوسوم نمونه ها بعد از صرف نهار عادت به چرت روزانه داشتند. فریسونی و همکاران ۲۲۳ سالمند ساکن جامعه با سن ۷۵ سال و بالاتر را بررسی نمودند و دریافتند که بعد از صرف نهار ۲۴٪ نمونهها حداقل یک بار یا بیشتر طی هفته چرت روزانه داشتند (۲۱). به نظر می رسد دلایل این اختلاف مربوط محل اقامت سالمندان باشد چرا که سالمندان ساکن سازمانها نسبت به سالمندان ساکن جامعه اوقات فراغت بیشتر و مشغله کاری کمتری دارند. از طرفی

لای ^۲(۲۰۰۵) در تحقیق خود میزان چرت روزانه را در ۶۰ سالمند سالم ساکن جامعه ۶۴ درصد گزارش نمود که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد (۱۵). همچنین متوسط تعداد چرت روزانه در این تحقیق ۱/۱۴ بار در روز بود این نتایج با یافتههای لای مطابقت و با نتایج متز و بونل مطابقت نسبی دارد. لای در تحقیق خود متوسط تعداد چرت روزانه را ۵/۵۸ بار در هفته و متز و بونل ۴/۸ بار در هفته گزارش نمودند(۱۵،۱۱). میانگین مدت چرت روزانه در این تحقیق ۷۰/۹ دقیقه بود که این نتایج یافتههای هایتر و هسو و همین طور ایوانز و راجرز مطابقت ندارد. هایتر و هسو در تحقیق خود مدت چرتها را بین ۳۰ تا ۴۰/۵۶ دقیقه و ایوانز و راجرز کمتر از یک ساعت گزارش نمودند (۲۲،۱۰). دلایل این اختلاف ممکن است باز مربوط محل اقامت سالمندان باشد. همچنین نتایج مربوط به میانگین مدت چرت روزانه با یافته های لای مطابقت دارد (۱۵). همچنین متز و بونل نشان دادند که سن و جنس تاثیری بر شیوع چرت در افراد ۵۸ سال و بالاتر ندارد (۱۱) و نتیجه فوق در تایید این یافته ها است. در رابطه با ارتباط کیفیت خواب شبانه و الگوی چرت نيوباير مبه نقل از محققين بطور خلاصه بيان كرده است كه چرت روزانه در سالمندان جبرانی است برای بیخوابی و ممکن است در مشکلات خواب نقش داشته باشد (۵). این مطالعه نشان داد که وجود چرت روزانه و نه تعداد و مدت چرت ها در ارتباط با کیفیت خواب ذهنی نسبتاً بهتر و اختلالات خواب نسبتاً کمتر است. لای در مطالعه خود نشان داد، سالمندانی که چرت روزانه داشتند كفايت خواب بهتر، اختلالات خواب كمتر و کیفیت کلی خواب (نمرہ کل شاخص کیفیت خوای پیتزبرگ) بهتری را گزارش نمود (۱۵). اما گلدمن^۷ و همکاران در مطالعه خود به این نتیجه رسیدند که بیداری های مکرر شبانه در

- 1. Frisoni GB
- 2. Lai HL
- 3. Hayter J
- 4. Hsu H C
- 5. Evans BD & Rogers AE
- 6. Neubauer DN
- 7.Goldman SE

ارتباط با افزایش چرتهای روزانه است(۲۳) مونک و همکاران در مطالعه خود کاهش کفایت خواب را در افرادی که چرت روزانه داشتند، گزارش نمودند (۲۴). البته تعداد نمونه ها در مطالعه آنها ۹ نفر سالمند ۷۴–۸۷ ساله (۵ نفر مرد و ۴ نفر زن) بوده و که برای آنها مداخلهای بصورت ۹۰ دقیقه چرت، تجویز شده بود تا اثر رژیم چرت را بر کیفیت کلی خواب بسنجند و از سوی دیگر بر سایر اجزای کیفیت خواب بررسی صورت نگرفته بود. هدف از مطالعه بررسی ارتباط الگوی چرت روزانه بر کیفیت خواب شبانه بود و نتایج نشان داد سالمندانی که چرت بعد از صرف نهار داشتند، کیفیت خواب ذهنی نسبتاً بهتر و اختلالات خواب نسبتاًکمتری را اظهار نمودند. فلوید ً در مطالعه خود نشان داد که هیچ شواهدی مبنی بر اینکه چرت روزانه کمتر از ۵۰ دقیقه مانع خواب شبانه شود، وجود ندارد. همچنین نتایج مطالعه فلوید نشان داد محققینی که تنها ارتباط کیفیت کلی خواب را با چرت روزانه مورد سنجش قرار دهند، ممکن است نتایج تاثیر چرت روزانه بر سایر جنبه های خواب (از جمله مدت خواب شبانه، کفایت خواب، کیفیت ذهنی خواب،اختلالات خواب و عملکرد روزانه) مورد توجه قرار ندهند(۱۶). این مطالعه روی سالمندان سرای سالمندان کهریزک انجام گرفته و قابل تعمیم به دیگر سالمندان در جامعه یا دیگر آسایشگاههای سالمندی نیست ولی نتایج آن بطور بالقوه در سایر سازمانهای محل اقامت سالمندان کاربرد دا, د.

نتيجه گيرى

نتایج این مطالعه نشان داد که بین الگوی چرت روزانه و کیفیت خواب شبانه ارتباط وجود دارد و افرادی که چرت روزانه داشتند کیفیت خواب ذهنی نسبتاً بهتر و اختلالات خواب نسبتاً کمتری داشتند و چرت روزانه ممکن است در اختلال خواب شبانه سالمندان تاثیر نداشته باشد.

تقدیر و تشکر

از معاونت پژوهشی دانشگاه علوم بهزیستی و توانبخشی؛ مسئولین و سالمندان سرای سالمندان کهریزک، و کلیه کسانی که در انجام این مطالعه به اینجانب یاری رسانیدند کمال سپاس را دارم.

^{1.} Monk TH

^{2.} Floyd JA

منابع

1. Nobahar M, vafaee A. Sleep disturbances in elderly and management. Geriatric 1386; 2(4):263-268.

2. Johnston JE. Sleep problems in the elderly. J Am Acad Nurse Practioners 1994; 6: 161–166.

3. Rao V, Spiro JR, Samus MQ, Rosenblatt AC, Baker A. Sleep disturbances in the elderly residing in assisted living: findings from the Maryland Assisted Living Study. Int JGeriatr Psychiatry 2005; 20: 956-966

4. Evans BD, Rogers AE Twenty-four-hour sleep/wake patterns in healthy elderly persons. Applied Nursing Research 1994 7(2): 75-83.

5. Neubauer DN Sleep problems in the elderly. American Family Physician 1999; 59(9): 2551-2560.

6. Ancoli-Israel S, Martin JL. Insomnia and daytime napping in older adults. J Clin Sleep Med 2006; 2:333-342.

7. Agnew HW, Webb WB. Sleep latencies in human subjects: Age, prior wakefulness

and reliability. Psychonom Sci 1971;24:253-254.

8. Yoon IN, Kripke DF, Youngstedt SD. Actigraphy suggests age-related

differences in napping and nocturnal sleep. J Sleep Res 2003; 12:87-93.

9. Jennifer LP, Nancy WG, Christopher A. Taylor BS, Jeffrey AK, Suzanne EG, Stephanie AS, Anne BN, Self-Reported Napping and Duration and Quality of Sleep in the Lifestyle Interventions and Independence for Elders Pilot Study. JAGS 2008; 56:1674-1680.

10. Hayter J, Sleep behaviors of older persons. Nursing Research 1983; 32: 242-246.

11

11. Metz ME, Bunnel DE, Nappings and sleep disturbances in the elderly. The Family Practice Research Journal 1990;10(1): 47-56.

12. Campbell SS, Murphy PJ, Stauble TN. Effects of nap on nighttime sleep and waking function in older subjects. J Am Geriatr Soc 2005;53:48-53.

13. Monk TH, Buysse DJ, Carrier J, Effects of afternoon "siesta" naps on sleep, alertness, performance, and circadian rhythms in the elderly. Sleep 2001;24:680-687.

14. Mallon L, Hetta J, A survey of sleep habits and sleeping difficulties in an Swedish population. Uppsala Journal of Medical Sciences 1997; 102(3): 185-187.

15. Lai H L, Self-Reported Napping and Nocturnal Sleep in Taiwanese Elderly Insomniacs. Public Health Nursing 2005; 22(3): 240-247.

16. Floyd JA, Sleep promotion in adults.Annual Review of Nursing Research1999; 17:27-56.

17. Tsay Sl, Chen Ml, Acupressure and quality of sleep in patient in with end stage renal disease: A randomized controlled trial. int j nurs stud 2003; 40(1) : 1-7.

18. Bliwise D L, Sleep in normal aging and dementia. Sleep 1993;16: 40-81.

19. Tsay SL, Cho YC, Chen ML, Acupressure and transcutaneous electrical Acupoint stimulation in improving fatigue, sleep quality and depression in hemodialysis patient. The American Journal of chinese medicine 2004; 3(3): 407-416. 20. Buysse DL, Reynolds CF, Monk TH, Berman SR, Kupfer DJ. The Pittsburgh sleep quality index: a new instrument for psychiatric practice and research. Psychiatric Research 1989; 28: 193-213.

21. Frisoni GB, DeLeo D, Rozini R, Trabucchi M, Napping in the elderly and its association with night sleep and psychological status. International Psychogeriatrics 1996; 8(3):477-487.

22. Hsu HC, Relationships between quality of sleep and its related factors among elderly Chinese immigrants in the Seattle Area. The Journal of Nursing Research 2001;9(5): 179-190.

23. Goldman SE, Hall M, Boudreau R, Matthews K A, Cauley JA, Ancoli-Israel S, Stone KL, Rubin SM, Satterfield S, Simonsick EM, Newman AB, Association between nighttime sleep and napping in older adults. Sleep 2008; 31(5): 733-740.

24. Monk TH, Buysse DJ, Carrier J, Billy BD, Rose LR. Effects of afternoon _siesta_naps on sleep, a alertness performance, and circadian rhythms in the elderly. Sleep 2001; 24(6): 680-689. This document was created with Win2PDF available at http://www.daneprairie.com. The unregistered version of Win2PDF is for evaluation or non-commercial use only.